

Nr 22

Av herr **Hesselbom m. fl.**, *angående beräkningar av hur stor del av den sammanlagda bensinskatten som belöper på den mindre sjöfarten m. m.*

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t under sjätte huvudtiteln (bil. 8 p. 25) äskat ett anslag till Bidrag till byggande av mindre hamnar och farleder om 0,6 milj. kr. i form av ett reservationsanslag att avräknas mot automobilskattemedel.

Anslag under förevarande rubrik anvisades första gången för budgetåret 1935/36 och har avsetts såsom kollektiv restitution av skatt för bensen, som användes inom den mindre sjöfarten.

Enligt vår mening bör för skatt, som erlägges i samband med förbrukning av bensen för andra ändamål än vägtrafik, i enlighet med de principer, som legat till grund för bensenbeskattningen, restitution lämnas i en eller annan form. Så sker också i fråga om jordbruket och fisket (flyget och den spårbundna trafiken är befriade från bensinskatt) samt i begränsad utsträckning i fråga om motorbåtstrafiken. För den senares del lämnas ej restitution i form av återbäring utan genom det här berörda anslaget. Denna form av restitution är enligt vår mening ändamålsenlig och bör bibehållas.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i sitt yttrande över 1951 års utredning rörande beskattningen av motorfordonstrafiken anfört, att frågan om här ifrågavarande bidrag inte borde betraktas som en anslagsfråga i vanlig ordning, utan att det vore fråga om en restitution till en viss kategori bensinförbrukare för av dem erlagd skatt, som rätteligen helt borde återgå till dessa. Det kan enligt styrelsens mening icke framläggas några skäl för att för denna förbrukning skulle erläggas skatt, som gick till vägväsendet. Vi instämmer helt i denna styrelsens uppfattning, då det ej kan förebringas några skäl för att landets motorbåtsägare i denna sin egenkap skall lämna bidrag till vägarna.

Några officiella beräkningar över hur stor del av den sammanlagda bensinskatten som faller på den mindre sjöfarten har ej gjorts. 1951 års utredning rörande beskattningen av motorfordonstrafiken har i sitt avgivna betänkande uppskattat storleken av den på den mindre sjöfarten belöpan- de bensinskatten till 1,9 milj. kr. per år (SOU 1953: 34 s. 366). Detta be- lopp torde, med hänsyn till motorbåtstrafikens utveckling sedan 1948—

1949 — den tidpunkt från vilken utredningen utgått vid sin uppskattning — numera vara för lågt. Hur stort skattebeloppet i verkligheten är kan ej avgöras utan närmare utredning.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i sitt förenämnda yttrande anfört, att man genom tid efter annan verkställda utredningar borde utröna, huru stora kvantiteter bensin som användes för ifrågavarande ändamål och med ledning härav avväga storleken av anslaget på sådant sätt, att det utgjorde full restitution för erlagd bensinskatt. Det är enligt vår mening angeläget att sådana utredningar utan dröjsmål kommer till stånd, så att det blir möjligt för statsmakterna att bilda sig en klar uppfattning i detta spörsmål.

Som ovan anförts kan storleken av den på den mindre sjöfarten fallande delen av bensinskatten uppskattas till minst två milj. kr. Med hänsyn härtill anser vi det rimligt att i årets statsverksproposition upptages åtminstone ett belopp av en milj. kr. i enlighet med väg- och vattenbyggnadsstyrelsens äskande.

Under hänvisning till det anförda får vi härmed hemställa,
att riksdagen måtte besluta

att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredningar tid efter annan av hur stora kvantiteter bensin som årligen kan beräknas komma till användning inom den mindre sjöfarten och storleken av den därpå belöpan-
de bensinskatten, samt

att till *Bidrag till byggande och underhåll av mindre hamnar och farleder* för budgetåret 1955/56 anvisa ett reservationsanslag av 1 000 000 kronor, att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 19 januari 1955

Knut Hesselbom

Karl H. Andersson

Edvin Thun

L. Franzon

Gustaf Karlsson

Gunnar Spetz

William Ohlsson

Elof Hällgren